

Zniewaga i honor w polityce

Pojedynki na rewolwery w polityce były uważane bardziej za przejaw wychowania i odwagi niż popis możliwości strzeleckich. Mimo że wiele z wypowiedzianych pojedynków kończyło się na zawarciu ugody przed konfrontacją, samo podjęcie rękawicy było znakiem poświęcenia życia dla honoru.

Joanne B. Freeman - profesor prawa na uniwersytecie Yale, specjalizująca się w historii polityki i kultury politycznej zauważyła, że większość pojedynków miała miejsce zaledwie w kilka tygodni po wyborach lub skandalu politycznym i nie można ich uznać za przejaw wybuchowego temperamentu. Osoby żądające satysfakcji, upokorzone przez politycznych rywali, pragnęły naprawić reputację poprzez wykazanie zalet charakteru. („Dueling as politics: the Burr Hamilton duel”. Freeman)

Tak też było w przypadku najślawniejszej konfrontacji w historii Ameryki - między Alexandrem Hamiltonem - Sekretarzem Skarbu w rządzie Jerzego Waszyngtona, twórcą amerykańskiego dolara i Aaronem Burrem - trzecim wiceprezydentem Stanów Zjednoczonych.

✘ Wzajemne animozje między pierwszym w dziejach Ameryki Sekretarzem Skarbu a późniejszym wiceprezydentem przy Thomasie Jeffersonie, dotyczyły zarówno spraw zawodowych, jak i prywatnych. Hamilton uważał swojego adwersarza za osobę bez zasad, co było potęgowane również opinią Burra we własnej partii, której członkowie oskarżali go o kierowanie się jedynie troską o odbudowanie swojej politycznej i osobistej fortuny. („Theodosia Burr Alston” Cote).

Pierwszy cios wymierzony w Burra wyszedł w 1799 roku od szwagra Alexandra Hamiltona - Johna Barkera Churcha, kiedy ten oskarżył Burra o przyjęcie łapówki od Holland Land Company. W pojedynku nikt nie został ranny, a sprawa skończyła się na

przeprosinach ze strony Churcha.

Aaron Burr i Alexander Hamilton następnego spięcie zaliczyli w 1800 roku podczas wyborów, kiedy kandydaci z największą liczbą głosów zostawali kolejno prezydentem i wiceprezydentem. Sprawa wyboru prezydenta przy remisie elektorskich głosów musiała zostać rozstrzygnięta przez Kongres. Hamilton przechylił szalę na korzyść Jeffersona, zostawiając Burrowi wiceprezydenturę. 4 lata później Hamilton zablokował wybór Burra na wiceprezydenta, jak również jego nominację na gubernatora stanu Nowy Jork. Burr wprawdzie udał się do Jeffersona szukając poparcia, jednak go nie uzyskał, między innymi dzięki opinii Hamiltona wyrażającego swój osobisty stosunek do wiceprezydenta.

W prasie ukazywały się szkalujące Aarona Burra artykuły. Jeden z tytułów podał, że Burr oszukał jakiegoś biedaka na kwotę 30 tysięcy dolarów. Inna gazeta, ujawniła, że nakazał on wychłostać kogoś bez poważnego powodu, jeszcze inna pisała o kontaktach Burra z prostytutkami, podczas gdy jego żona leżała na łożu śmierci. Wiceprezydent nie komentował tych zarzutów.

11 lipca 1804 roku, po osobistych zniewagach i przegranej w wyborach zażądał satysfakcji od Hamiltona. Gdyby Burr, mający długą historię pojedynków, nie posunął się do takiego kroku i domagał się należnego szacunku, mógłby stracić również polityczne poparcie.

Pojedynek zakończył się śmiercią Aleksandra Hamiltona, który zmarł następnego dnia 12 lipca 1804 roku.

Źródła: "Theodosia Burr Alston: portrait of a prodigy", Aut. Richard N. Côté, Geis, Ivan Bunn; alexanderhamiltonexhibition.org; eyewitnesshistory.com; "Duelling as politics: the Burr Hamilton duel" Joanne B. Freeman; The New York Journal of American History; JOANNE B. FREEMAN jest profesorem historii na Uniwersytecie Yale